

۱۶۹- ای حبیب روحانی ورقه لطیفه ئی که ناطق بجواهر اذکار و بدایع اسرار بود ببصر روح ملاحظه شد و بر لطائف معانیش اطلاع حاصل گشت این ایام چون عصر اشراق و سطوع اشعه نیر آفاق است و عالم وجود و عرصه شهود گلشن و گلزار است و فصل روح پرور بهار و نفحه خوش الهی در ریاض احدیت مشکبار وقت روح و ریحان و بهجت دل و جانست باید بتأیید الهی و فضل و عنایت غیر متناهی بمقامی فائز شد که تغیر و تبدلی در آن راه نیابد چنانچه گفته شده است : " گر در عطا بخشد اینک صدفش دلها ور تیر بلا آید اینک هدفش جانها " مقام رضا اعظم مقامات است تا ازین عین صافیه که حیات مقربین است انسان ننوشد قدمی در رفرف اعلائی قرب الهی نگذارد البتہ در کمال صبر و سکون بشکر الطاف حی قیوم مشغول باش